

Haridusministeeriumi Teataja

AMETLIK AJAKIRI.

Ilmub tarviduse järgi, umbes 20 vihikut aastas. Toimetuse asukoht ja aadress:
Tallinn, Haridusministeerium (Tõnismägi 11). Telefon 453-49.

Nr. 14.

8. juunil 1937.

Nr. 14.

Keskkoolide seaduse muutmise seadus.

Riigiteenijate, -töölise ja õppejõudude haiguskindlustuse seadus.

Haridusmin. Kutseoskuse Osakonna 1937. a. 21. mai ringkiri nr. 481 kutsekooliõpilaste ühtlustatud vormipeakatte asjas.

Nelja-aastase õppeajaga kaubandus- ja kaupmeestekooli tunnikava korraldus.

Täiendus Haridusministeeriumi poolt kesk- ja kutsekoolidele ning gümnaasiumidele tarvitamiseks lubatud raamatute nimestikule.

AMETLIK OSA.

Keskkoolide seaduse muutmise seadus.

RT 42 — 1937, 375.

Antud Riigivanema poolt dekreedina 19. mail 1937.

I.

Keskkooli seaduse (RT 47 ja 103 — 1934 ja 98 — 1936) §§ 3, 4, 20, 26 muudetakse ja pannakse kehtima järgmises redaktsioonis:

§ 3. Keskkool võib olla kahte tüüpi — progümnaasium ja reaalkool. Progümnaasiumi kursus kestab 5 aastat, alates pärast algkooli IV klassi lõpetamist.

Reaalkooli kursus kestab 3 aastat, alates pärast algkooli VI klassi lõpetamist.

Kumbki tüüp võib esineda üksi või koos teisega ühes ja samas koolis.

Mõlema keskkoolitüübi lõpetajail on ühesugused õigused.

§ 4. Progümnaasiumil on viis klassi, nimelt I, II, III, IV ja V klass.

Reaalkoolil on kolm klassi, nimelt I, II ja III klass.

§ 20. Keskkoolis õpetatakse järgmisi õppeaineid: emakeel, 2 võõrkeelt, ajalugu ühes kodanikuteadusega, usuõpetus, matemaatika, loodusteadus, keemia, tervishoid, füüsika, maateadus, joonistamine ja joonestamine, võimlemine, riigikaitseline õpetus, käsitöö, laulmine.

Reaalkoolis on võõrkeeltest sunduslikuks õppeaineks ainult üks võõrkeel.

Usuõpetus on õpetajaile ja õpilasile vabatahtlik õppeaine.

§ 26. Progümnaasiumi I klassi võetakse algkooli IV klassi lõpetanud ja reaalkooli I klassi — algkooli lõpetanud valiku põhjal, mille tingimused määrab Haridusminister.

Tallinnas, 19. mail 1937.

Peaminister K. Päts
Riigivanema ülesannetes.
Haridusminister A. Jaakson.

Riigiteenijate, -töölise ja õppejõudude haiguskindlustuse seadus.

RT 41 — 1937, 366.

Antud Riigivanema poolt dekreedina 12. mail 1937.

I.

1. peatükk.

Üldeeskirjad.

§ 1. Käesoleva seaduse alla kuuluvad:

1. Vabariigi Valitsuse liikmed;
2. Riigikontrolör;
3. riigiteenijad ja -töölised ning teised riigiasutiste ja ettevõtete teenistuses olevad isikud;
4. Kaitseliidu koosseisus teenivad riigiteenijad;
5. avalikkude õppeasutiste ja avalikkude õppeasutiste õigustega erakoolide õppejõud, kui nende poolt antav tundide koguarv on vähemalt 50% normaal-tundide arvust;
6. eriseaduste, -määruste või -põhikirjade alusel tegutsevate riiklike asutiste ja ettevõtete teenijad ja töölised;
7. eelmistes punktides loendatud isikute perekonnaliikmed.

Käesoleva seaduse mõttes nimetatakse eelmise lõike p. 1—6 loendatud isikuid kindlustatuiks, asutist või ettevõtet, kus nad teenivad või töötavad — kindlustuskandjaks.

§ 2. Esimeses (1.) paragrahvis loendatud isikud kuuluvad käesoleva seaduse alla seitsmendast päevast alates, arvates kindlustatu kindlustuskandja teenistusse või tööle astumise päevast.

Teenistuskohuste täitmisest tingitud või selle tagajärjel saadud haavade ja vigastuste, samuti nakkushaiguste vastu võitlemisest tingitud või selle tagajärjel saadud haiguste puhul kuuluvad esimeses (1.) paragrahvis p. 1—6 loendatud isikud käesoleva seaduse alla esimesest tööpäevast alates.

§ 3. Käesoleva seaduse alla ei kuulu:

1. tegelikus sõjaväeteenistuses olevad sõjaväelased ning muud Sõjaministeeriumis ja sõjaväeüksustes, -asutistes ja -ettevõtetes teenivad mittesõjaväelased, kes kuuluvad Sõjaväe haiguskindlustuse seaduse alla;
2. isikud, kelle teenistus asutistes või ettevõtetes on kõrvaltööks, kusjuures teenistus- või töökohad, mida loetakse kõrvaltööks, määrab kindlaks Vabariigi Valitsus Sotsiaalministri ettepanekul;
3. isikud, kes töötavad eriseaduste, -määruste või -põhikirjade alusel tegutsevates riiklikkudes asutistes või ettevõtetes ja kuuluvad nende seaduste, määruste või põhikirjade põhjal haiguskindlustuse alla erateenijate ja -töölistega ühtlastel alustel;
4. hädaabitööde töölised (§ 44).

Punktis 2 nimetatud isikud kuuluvad käesoleva seaduse alla ainult eelmise (2.) paragrahvi teises lõikes näidatud juhtudel.

§ 4. Perekonnaliikmeks (§ 1 p. 7) käesoleva seaduse järgi loetakse:

1. kindlustatu naine, samuti ka mees, kui viimane on töövõimetu, elab naise ülalpidamisel ega oma muud ülalpidamisallikat;
2. kindlustatu seaduslikud, adopteeritud, legitimeeritud, abikaasa eelmistest abieludest sündinud lapsed ja naiskindlustatu vallaslapsed:
 - a. kuni kaheksateistkümne aasta vanuseks saamiseni,
 - b. vanusele vaatamata, kui nad on töövõimetus ja kui töövõimetus jätkub pidevalt lit. a nimetatud vanuseks saamiseni.

Töövõimetust tõendatakse arstlikekude komisjonide kaudu (§ 8). Töövõimetuks loetakse isik, kes on kaotanud vähemalt kuuskümmend protsenti töövõimetest.

Adopteeritud lastel on haiguskindlustusõigus vaid siis, kui nad elavad kindlustatu ülalpidamisel.

Lastel on haiguskindlustusõigus käesoleva seaduse alusel ka siis, kui lastega perekonnas on selle seaduse mõttes kindlustatu ainult naine. Kui vanemad on mõlemad esimeses (1.) paragrahvis loendatud teenistuses või üks neist on omavalitsuse teenistuses, kus haiguskindlustus on korraldatud, või on niisuguses teenistuses, kus on kehtiv Sõjaväe haiguskindlustuse seadus, loetakse laps haiguskindlustusõiguslikuks isa järgi. Ühe vanema erateenistuses olemine ei takista § 1 p. 1—6 loendatud isikute lastel haiguskindlustuse saamist.

Kui lapse vanemad on lahutatud või elavad lahus, on lapsel haiguskindlustusõigus selle vanema järgi, kes on kindlustatud. Kui on kindlustatud mõlemad vanemad, siis on lapsel haiguskindlustusõigus selle vanema järgi, kelle juures ta elab. Viimast asjaolu tõendatakse kohtu otsusega või selle puudumisel muu vastava tõendiga.

§ 5. Haiguskindlustusena võimaldatakse ravi, sünnitusabi, haigusraha, ühekordset toetusraha, palga edasimaksmist naiskindlustatule enne ja pärast sünnitamist ja kindlustatu surma korral palgamaksmist tema perekonnaliikmetele.

Ravi ja sünnitusabi võimaldatakse ainult kodumaal, välja arvatud § 43 ettenähtud juhud.

§ 6. Haiguskindlustuse andmine toimub käesolevas seaduses ja selle põhjal antavates määrustes ettenähtud alustel ja korras täieliselt või osaliselt kindlustuskandja kulul, kuivõrd nende kulude kandmine ei ole eriseaduste alusel pandud mõnele teisele asutisele.

§ 7. Kui kindlustatu teenib ühel ja samal ajal mitmel teenistus- või töökohal, siis on tal haiguskindlustusõigus käesoleva seaduse alusel ainult ühe koha järgi tema enda valikul. Asutise või ettevõtte teenistusse astumisel on isik kohustatud teatama asutise või ettevõtte juhatasele, missuguse koha järgi ta soovib saada haiguskindlustust.

Mitmes õppeasutises teeniva õppejõu haiguskindlustuse kulud kannavad õppeasutised proportsionaalselt neis antavate tundide arvule, kui see vastavates seadustes ei ole määratud teisiti.

Kui isik asub katkestamatult ühelt teenistus- või töökohalt teisele, siis lõpeb haiguskindlustusõigus eelmise koha järgi ja algab uue koha järgi sellele kohale astumise päevast arvates.

Haiguskindlustusõigus lõpeb käesoleva seaduse järgi juhul, kui isik pärast esimeses (1.) paragrahvis näidatud teenistusest vabastamist astub säärasesse teenistusse, kus ta omab haiguskindlustusõigust muude haiguskindlustusseaduste järgi.

§ 8. Käesolevas seaduses ettenähtud arstlike komisjonide ülesandeid täidavad Pensioni seaduses ettenähtud pensionikomisjonid, kusjuures siin ettenähtud juhtudel võtavad komisjonist osa ainult esimees, arstid ja selle kindlustuskandja esindaja, kelle teenistuses on kindlustatu. Komisjoni otsused on lõplikud.

Eeltähendatud komisjoni esimees ja arstid saavad käesolevas seaduses ettenähtud ülesannete täitmise eest tasu Sotsiaalministeeriumi krediitidest selles suuruses, nagu see on kindlaks määratud Pensioni seaduse põhjal pensionikomisjoni esimehele ja liikmetele.

Läbivaadataval on õigus kutsuda omal kulul arsti nõuandjana osa võtma tema läbivaatusest.

§ 9. Palgaks käesoleva seaduse mõttes loetakse rahatasu, mida kindlustatu saab vastavate eeskirjade, teenistus- või töölepingute põhjal isikliku töö eest.

Palgaks käesoleva seaduse mõttes ei loeta naturaaltasu või selle asemel antavat rahatasu ja summasid, mis määratakse erakorraliste väljaminekute katteks või eritööde tasuks, samuti ka preemiaid, tasu puhaskasust, tasu üle normi antud tundide ja ületunnitöö eest, lasteabiraha, teenistusvanusetasu, lisapalka teenitud aastate eest, eriametite eest juurdearvatavaid lisapalkasid ja muid juhuslikke tasusid.

§ 10. Päevapalga arvutamiseks jagatakse kuupalgalisel kuu-palk kolmekümnega.

Kuupalga arvutamiseks korrutatakse päevapalgasel päevapalk kahekümne viiega.

Kindlustatul, kelle palk normeeritakse osaliselt või täieliselt tükitöö alusel, arvutatakse päevapalk sel viisil, et tema poolt kolme viimase kuu jooksul enne haigestumist kindlustuskandja töö teenitud palk jagatakse sama aja vältel tegelikult töö ajal olnud päevade arvule. On aga isik töö ajal olnud alla kolme kuu, siis jagatakse teenitud palk selle vähema ajavahemiku vältel tegelikult töö ajal olnud päevade arvule. Antud viisil käesoleva lõike alusel arvutatud päevapalk ei või ületada kohaliku kindlustusameti poolt kindlaksmääratud pooleteisekordset lihttöölise päevapalka. Kuupalga arvutamiseks korrutatakse päevapalk kahekümne viiega.

Juhul, kui kindlustatu, kelle palk normeeritakse lühema kui kuuajalise tähtaja või tükitöö või mõlema alusel, ei tööta teenistus- või töölepingu järgi kõigil tööpäevadel kuus, siis korrutatakse tema päevapalk kuupalga arvutamiseks kahekümne viie asemel selle väiksema päevade arvuga, mil kindlustatu lepingu järgi pidi kuus tööd tegema.

Aastapalgalistel jagatakse ettenähtud aastapalk kuupalga arvutamiseks kaheteistkümnega ja päevapalga arvutamiseks kaheksa üheksakümne viiega.

§ 11. Käesoleval seadusel põhjenevate nõuete esitamiseks on üheaastane tähtaeg nõudeõiguse tekkimise päevast arvates.

§ 12. Käesoleva seaduse põhjal peetav kirjavahetus, lepingud, arved, samuti ka tõendid, mis selle seaduse alusel välja antakse, on tempelmaksuvabad.

2. peatükk.

Ravi ja sünnitusabi.

§ 13. Ravi ja sünnitusabi antakse järgmisel kujul:

1. esimest abi õnnetusjuhtumite ja äkiliste haiguste korral;

2. ambulatoorset abi;
3. ravi haige kodus ja arsti, hambaarsti või masseerija juures;
4. ravi raviasutistes;
5. arsti-, ämmaemandaabi ja ravi raviasutistes 2 päeva enne sünnitamist, sünnitamise ajal ja 10 päeva pärast sünnitamist (sünnitusabi).

Ühes raviga antakse ravimeid ja ravivahendeid, raviasutistes ravimisel ka täielik ülalpidamine.

Haige sõidukulud raviasutisse ja arsti või ämmaemanda sõidukulud haige juurde tasutakse Sotsiaalministri poolt kokkuleppel Majandusministri ja Riigikontrolõriga määratud alustel.

§ 14. Ravi kindlustatule võimaldatakse — välja arvatud § 17 ja 18 nimetatud juhud — järgmiselt:

1. kui haigus ei takista teenistuskohuste täitmist, — kuni haige on kindlustuskandja teenistuses;
2. kui haigus takistab teenistuskohuste täitmist, — sõltumata sellest, kas haigus nõuab ravi ambulatooriumis, raviasutises, kodus või ravija juures — kuni tervistumiseni, kuid mitte kauem kui kakskümmend kuus nädalat järgemööda, haigestumise päevast arvates; korduvatel haigestumistel teenistuses olles ühtekokku mitte kauem kui kolmkümmend nädalat kalendriaastas.

Punktis 2 ettenähtud ravi kahekümne kuue nädala jooksul võimaldatakse ka pärast kindlustatu teenistusest või töölt vabastamist, kui haigus takistas tal teenistuskohuseid täita juba enne vabastamist.

§ 15. Ravi perekonnaliikmetele võimaldatakse — välja arvatud § 17 ettenähtud erandid — järgmiselt:

1. ambulatooriumis, kodus ja ravija juures — kuni kindlustatu on kindlustuskandja teenistuses;
2. raviasutises — kuni tervistumiseni, kuid mitte kauem kui kolmteist nädalat järgemööda raviasutisse paigutamise päevast arvates; korduvatel haigestumistel kindlustatu teenistuses olles ühtekokku mitte kauem kui kakskümmend nädalat kalendriaastas.

Punktis 2 ettenähtud ravi kolmeteistkümne nädala jooksul võimaldatakse perekonnaliikmele ka pärast kindlustatu teenistusest või töölt vabastamist, kui perekonnaliige on paigutatud raviasutisse enne kindlustatu vabastamist.

§ 16. Kui raviv arst peab vajalikuks, võib kuni aastavanuse lapse viibimisel raviasutises ema olla lapse juures, mis puhul

käesolevas seaduses ettenähtud alustel antakse ülalpidamist ka haige juures olevale emale. Samadel alustel võivad raviasutises ravimisel oleva ema juures olla ka kuni aastavanused lapsed.

§ 17. Ägedate nakkushaiguste ja nakkavusstaadiumis tiiskuse ravi võib kesta pärast § 14 ja 15 ettenähtud tähtaegade möödumist senikaua, kuni arsti arvates haigus on veel nakkav, kuid igal juhul mitte üle kahekümne kuue nädala pärast nimetatud paragrahvides määratud tähtaegade lõppu.

§ 18. Teenistuskohuste täitmisest tingitud või selle tagajärjel saadud haavade ja vigastuste, samuti nakkushaiguste vastu võitlemisest tingitud või selle tagajärjel saadud haiguste puhul antakse ravi ka pärast § 14 ja 17 ettenähtud tähtaegade möödumist kuni töövoime tagasisaamiseni või töövoime kaotuse alaliseks tunnustamise päevani.

Eelmises lõikes nimetatud tervisrikkeid tõendatakse teenistus- või töökoha kirjaliku tõendiga § 38—40 ettenähtud alustel ja korras.

§ 19. Ravi haiguse ajal pärast kindlustatu teenistusest või töölt vabastamist ei anta kindlustatule ega tema perekonnaliikmetele, kui kindlustatu vabastatakse teenistusest või töölt:

1. Eesti Vabariigi kodakondsusest lahkumise tõttu;
2. distsiplinaarkorras;
3. seadusjõusse astunud kohtuotsuse järgi;
4. loata erateenistuse pidamise pärast, kui see keelatud seaduse, määruse või teenistuslepingu põhjal.
5. Riigiteenistuse seaduse § 42 põhjal;
6. Oppejõudude teenistuse seaduse § 86 või 87 põhjal.

Käesoleva paragrahvi eeskirjad ei ole kehtivad eelmises (18.) paragrahvis ettenähtud haavade, vigastuste ja haiguste ravimise puhul.

§ 20. Ravi ei võimaldata kindlustatule või tema perekonnaliikmele:

1. kui raskelt haige või nakkushaige, kelle ravimine kodus võimata, ei täida arsti korraldust haigemajja ravitsusele mineku suhtes;
2. kui haigus on haige enese poolt tahtlikult tekitatud või saadud kohtulikult karistataval osavõtmisel vägivallategudest, kaklustest jne.;
3. kui ravi vajav isik viibib vahi all.

§ 21. Ravimeid, sidumiseabinõusid, bandaaže, prille ja muid ravivahendeid antakse tarviduse järgi arsti ettekirjutusel, kui need määratakse otseselt arstimisabinõudeks.

Peale eeltoodu on lubatud arsti ettekirjutusel röntgenikiirtega läbivaatamine, filmimine, kiirtega (röntgeni-, raadiumi-, kõrgus-

päikese- jne.) ravi, masseerimine, laboratoorsed analüüsid, kumb-lusravi ja muu füüsikaline ravi.

Hammaste ravist on lubatud hamba plombeerimine, kivist puhastamine, väljatõmbamine ja närvisuretamine.

Sotsiaalministril on õigus sellekohaste määrustega piirata või keelata patenditud ravimite ja mõnede ravivahendite ja -viiside tarvitamist kindlustuskandja kulul või näidata, mis ulatuses võib neid ravimeid või ravivahendeid ja -viise kindlustuskandja kulul tarvitada, samuti piirata kindlustuskandja kulul plombeeritavate hammaste arvu.

§ 22. Peale eelmises (21.) paragrahvis nimetatud ravi antakse kindlustatule teenistuskohuste täitmisel või selle tagajärjel saadud haavade või vigastuste puhul tasuta vahendeid, mis on määratud alaliste kehaliste puuduste kõrvaldamiseks. Nende vahendite vajalikkuse otsustab § 8 ettenähtud arstlik komisjon. Neid vahendeid antakse ka teenistuskohuste täitmisel või selle tagajärjel saadud haigustele järgnenud alaliste kehaliste puuduste kõrvaldamiseks, kui kindlustatu omab õigust teenistustervisrikke-pensionile.

§ 23. Raviasutisse paigutamine toimub raviva arsti korraldusel. Kindlustuskandja tasub raviasutise ravikulud nende asutiste tasunormide alusel § 25—28 ettenähtud ulatuses.

Sotsiaalministril on õigus anda juhtnõore selle kohta, missugustes raviasutistes tuleb käesoleva seaduse alusel ravimist võimaldada, samuti määrata tasunorme, mille alusel kindlustuskandja on kohustatud tasuma kulusid raviasutistes ravimisel.

§ 24. Kindlustuskandjal on õigus nõuda, et raviva arsti korraldused kinnitaks tema poolt näidatud arst. Arsti ettepanekul võib kindlustuskandja omal kulul paigutada tarbe korral kindlustatu või tema perekonnaliikme tervisliku seisundi uurimiseks raviasutisse.

§ 25. Arstiabi võimaldatakse täiesti tasuta:

1. § 13 p. 1 ja 5 ettenähtud juhtudel.

Töö juures ettetulnud õnnetusjuhtumi või äkiliste haiguste korral on kindlustuskandja kohustatud korraldama koha peal — olenevalt juhtumi iseloomust — esimest abi, arsti kohalekutsumist või lähema arsti juurde või raviasutisse viimist.

- Muudel juhtudel otsustab küsimuse, kas antud abi oli esimene õnnetusjuhtumi või äkiliste haiguste korral, kindlustuskandja arsti poolt antud tõendi alusel;
2. kindlustuskandja poolt sissesetatud ambulatooriumis või Sotsiaalministri poolt näidatud muudes ambulatooriumides;
 3. kindlustuskandja teenistuses seisva kindlapalgalise arsti või muu tervishoiupersonaali poolt;

4. ägedate nakkushaiguste arstimise korral;
5. teenistuskohuste täitmisest tingitud või selle tagajärjel saadud haavade ja vigastuste, samuti nakkushaiguste vastu võitlemisest tingitud või selle tagajärjel saadud haiguste puhul, ja haiguste puhul, mille tagajärjel kindlustatul tekkis teenistustervisrikke-pensioni õigus.

Kulud raviasutistes ravimisel käesoleva paragrahvi alusel tasutakse kindlustuskandja poolt raviasutise madalaima klassi tasunormide järgi.

§ 26. Ravimeid, sidumisabinõusid ja muid ravivahendeid ning -viise võimaldatakse tasuta:

1. § 13 p. 1 ja 5 ettenähtud ravi puhul;
2. eelmises (25.) paragrahvis p. 4 ja 5 näidatud arstimise puhul;
3. § 22 ettenähtud juhtudel selles paragrahvis näidatud vahendeid.

Peale selle ei võeta kindlustatult või tema perekonnaliikmelt tasu § 25 p. 2 ja 3 alusel antava arstiabi juures tarvitatud ravivahendite ja -viiside eest.

§ 27. Välja arvatud § 25 ja 26 nimetatud tasuta ravi ja sünnitusabi, võimaldatakse kõike muud käesolevas (2.) peatükis ettenähtud ravi osalise tasu eest.

Osalise tasu eest ravitarvitajad jagunevad vastavalt palgale kolme liiki:

I liik — palgaga kuni 80 krooni kuus, viimane kaasa arvatud;

II liik — palgaga üle 80 krooni kuni 140 krooni kuus, viimane kaasa arvatud;

III liik — palgaga üle 140 krooni kuus.

Kindlustatu perekonnaliikmed kuuluvad vastavasse liiki kindlustatu palga järgi.

§ 28. Eelmises (27.) paragrahvis näidatud palgaliikidele vastavalt jäävad ravikuludest ravitarvitaja tasuda järgmised osad:

1. paragrahvis 13 p. 2 ja 3 ja § 21 ettenähtud ravi, ravivahendite ja -viiside kasutamisel ning sõidukuludest:	I liigis:
35 %	II liigis:
45 %	III liigis:
55 %
2. alla 3 a. vanuste laste ja alates seitsmendast raseduskuust rasedate ravimisel p. 1 näidatud kuludest:	15 %	25 %	35 %
3. raviasutises ravimisel:			
a) madalaimas klassis	15 %	25 %	35 %
b) sellele järgnevas kõrge-
mas klassis	35 %	45 %	55 %

4. tiisikuse ravimisel raviasutises kõigis liikides madalaimas klassis 15%, sellele järgnevas kõrgemas klassis 35%.

Raviasutises ravimisel kuuluvad p. 3 ettenähtud normide alla ka § 21 ettenähtud ravivahendid ja -viisid, kui need on arvestatud raviasutise poolt eraldi.

Kümblusravi ja vesiravilates ravimise puhul võib ravikulused arvestada ka p. 3 näidatud normide kohaselt, kui arstliku komisjoni (§ 8) otsusel haige viibimine raviasutises on vajaline.

Kindlustuskandja poolt sissesetatud apteekidest antavate ravimite, sidumisabinõude ja muude ravivahendite pealt võib erandina vastav minister, kokkuleppel Majandus- ja Sotsiaalministriga, p. 1 tähendatud protsendimäärasid vähendada või määrata kindla tasu.

Paragrahvis 13 p. 2 ja 3 ettenähtud ravi ja muude eritoimingute tasunormid, mille alusel kindlustuskandja tasub ravikulud, pannakse kehtima Sotsiaalministri poolt kokkuleppel Majandusministri ja Riigikontrolöoriga, ära kuulates Arstide Koja arvamuse.

3. peatükk.

Haigusraha, ühekordsed toetusrahad ja muud tasud.

§ 29. Haiguse ajal, mis takistab töötamist, makstakse kindlustatule, kel muude seaduste põhjal ei ole palga edasisaamise õigust, haigusrahana palk edasi esimesest haiguspäevast alates kuni tervistumiseni, kuid mitte kauem kui kakskümmend kuus nädalat järgmööda, korduvatel haigestumistel mitte enam kui kolmkümmend nädalat kalendriaastas:

1. teenistuskohuste täitmisest tingitud või selle tagajärjel saadud haavade ja vigastuste, samuti nakkushaiguste vastu võitlemisest tingitud või selle tagajärjel saadud haiguste puhul — kuupalga suuruses kuus;
2. muil juhtudel — esimese kahe haiguskuu jooksul kuupalga suuruses kuus ja järgmiste kuude jooksul kahe kolmandiku kuupalga suuruses kuus.

Eelmise lõike p. 2 näidatud haigusraha makstakse kahe esimese haiguskuu jooksul kuupalga suuruses kuus ainult üks kord kalendriaasta kestusel.

Juhul, kui haigusraha maksmine katkeb kuu kestusel, makstakse haigusraha osalise kuu eest päevapalga alusel, kuupalgalistele ka pühade ja pühapäevade, teistele ainult tööpäevade eest. Kui kindlustatu, kelle palk normeeritakse lühema kui kuuajalise tähtaja või tükitöö alusel, ei tööta teenistus- või töölepingu järgi kõigil tööpäevadel, siis makstakse temale käesolevas lõikes ettenähtud juhul haigusraha ainult nende tööpäevade eest, mil ta lepingu järgi pidi tööd tegema.

Naturaaltasu või selle asemel makstavat rahatasu ja lasteabiraha antakse haiguse ajal edasi täiel määral.

Haigusraha makstakse harilikkuldel palgamaksu tähtpäevadel.

§ 30. Haigusraha makstakse § 29 ettenähtud tähtaegadeni ka siis, kui kindlustatu on haiguse ajal teenistusest või töölt vabastatud enne nende tähtaegade saabumist. Naturaaltasu või selle asemel makstavat rahatasu ja lasteabiraha ei anta pärast kindlustatu teenistusest vabastamist.

Haigusraha ei maksta, kui teenistusest või töölt vabastatu saab muude seaduste alusel pärast vabastamist edasi palka, pensioni või ühekordset toetusraha. Kui saadav palk või pension on väiksem haigusrahast, siis makstakse isikule palga või pensioni ja haigusraha vahe.

Haigusraha pärast vabastamist ei maksta kindlustatule, kes on vabastatud teenistusest või töölt § 19 loendatud põhjustel, välja arvatud § 18 ettenähtud haavade, vigastuste ja haiguste ravimise puhul; samuti ei maksta haigusraha § 20 näidatud juhtudel.

§ 31. Naiskindlustatut ei tohi kohustada töötama kuue nädala kestusel pärast sünnitamist.

Naiskindlustatul on õigus:

1. töölt lahkuda eeldusel, et ta sünnitamine järgneb arvatavasti nelja nädala jooksul;
2. kui ta last ise tegelikult imetab, puududa tööajal lapse imetamiseks sünnitamispäevast arvates esimese kahe-teistkümne nädala kestusel — kaks tundi ja järgneva neljateistkümne nädala kestusel — poolteist tundi päevas.

Käesolevas paragrahvis ettenähtud töölt puudumise aja eest saavad naiskindlustatud palka ühes teenistusvanuse- ja naturaaltasuga või selle asemel makstava rahatasuga edasi täiel määral.

§ 32. Ühekordse toetusrahana antakse:

1. sünnitusraha naiskindlustatule, kes sünnitas, või kindlustatule, kelle naine on sünnitanud:
 - a) kuupalgalistele kolm neljandikku kuupalgast ja
 - b) teistele kahekümnekordne päevapalk, kuid kummalgi juhul mitte alla viiekümne krooni;
2. matuseraha:
 - a) kindlustatu surma korral ühe kuupalga suuruses;
 - b) kindlustatu perekonnaliikme surma korral poole kuupalga suuruses, kuid kummalgi juhul mitte alla kolmekümne krooni.

Surnult sündinud lapse pealt antakse kindlustatule matuseraha täiel määral, kuid sünnitusraha — pooles suuruses.

Matuseraha makstakse isikule, kes on kannud surnu matmis-
kulud.

Mõlema abielupoole teenistuse puhul makstakse ühekordset
toetusraha ainult ühe abielupoole teenistuse eest.

§ 33. Kindlustatu surma korral makstakse tema perekonna-
liikmetele, kel muude seaduste põhjal ei ole kindlustatu palga edasi-
saamise õigust, palka edasi:

1. kui kindlustatu on esimeses (1.) paragrahvis näida-
tud teenistuses olnud alla kuue kuu — ühe kuu
jooksul kuupalga suuruses;
2. kui kindlustatu on esimeses (1.) paragrahvis näida-
tud teenistuses olnud kuus kuud või kauem — kahe
kuu jooksul kuupalga suuruses kuus. Kahe kuu jook-
sul makstakse palka edasi vaatamata teenistusa-
jastusele ka siis, kui kindlustatu surm oli tingitud
teenistuskohuste täitmisest või järgnes selle tagajärjel
saadud haavadest või vigastustest, arvates hiljemalt
kahe aasta jooksul haavamise või vigastuspäevast,
mille kohta vastava tõendi annab § 8 nimetatud
komisjon.

§ 34. Eelmises (33.) paragrahvis nimetatud palka makstakse
järgmises korras:

1. kui kindlustatul jäid järele lesk ja alaealised lapsed
või ainult lesk, makstakse palka viimasele;
2. kui kindlustatul jäid järele ainult lapsed, jaotatakse
palk nende vahel võrdselt, kusjuures alaealiste osa
makstakse nende eestkostjate või hooldajate kätte.

§ 35. Paragrahvis 32 näidatud ühekordset toetusraha ei maks-
ta, kui üks abielupoolest on niisuguses teenistuses, mille järgi kind-
lustatule või tema perekonnaliikmele makstakse muude eeskirjade
alusel sünnituse või surma korral toetusraha. Kui neist allikaist
makstav toetusraha on väiksem käesoleva seaduse põhjal antavast
ühekordsest toetusrahast, makstakse kindlustatule või tema pere-
konnaliikmele saadud ja käesoleva seaduse alusel antava toetusraha
vahe.

4. peatükk.

Menetluslikud eeskirjad.

§ 36. Paragrahvis 8 nimetatud komisjonis toimub arstlik
läbivaatus kindlustuskandja või läbivaadatava avalduse põhjal. Läbi-
vaadatav esitab avalduse kindlustuskandja kaudu, kes teeb arstliku
läbivaatuse korraldamiseks ettepaneku linnavalitsusele, kelle juures
asub pensionikomisjon. Avaldusele lisandatakse arstitunnistus.

Samuti esitavad perekonnaliikmed, nende eestkostjad või
hooldajad, kes taotlevad palga edasisaamist § 33 põhjal, avalduse

arstlikult komisjonilt tõendi saamiseks kindlustuskandja kaudu, lisandades avaldusele vajalikud andmed. Kindlustuskandja esitab avalduse ühes lisandatud ja temal olevate asjassepuutuvate materjalidega linnavalitsusele, kelle juures asub pensionikomisjon.

§ 37. Haigestumisest, mis takistab töötamist või põhjustab sünnitamise korral teenistusest puudumise, on kindlustatu kohustatud viivitamata teadustama oma ülemusele või tööde juhatajale, kus ta teenib. Haigusraha nõudmisel peab kindlustatu esitama tõendi teenistusest puudumise põhjuste kohta, mille annab välja haiguste korral arst, sünnituse korral arst või arsti puudumisel ämmaemand. Kindlustuskandja võib kasutada § 24 ettenähtud õigust.

§ 38. Teenistuskohuste täitmisest tingitud või selle tagajärjel saadud haavadest või vigastustest on vigasaanu kohustatud, kui tema tervislik seisund seda ei takista, otsekohe teatama oma ülemusele või tööde juhatajale. Ülemus või tööde juhataja kannab viivitamata ette asutise või ettevõtte juhatajale haavamisest või vigastusest, mis temale teatavaks saanud teadaande kaudu või muul teel.

§ 39. Asutise või ettevõtte juhataja korraldab akti koostamist, kui seda nõuab haavatu või vigasaanu või kui see osutub vajalikuks. Akti koostamine on nõutav, kui arstiabi ei või piirduda esimese või lühiajalise ambulatoorse abiga (§ 13 p. 1 ja 2).

Aktis märgitakse:

1. juhtumi koht ja aeg;
2. haavatu või vigasaanu nimi, perekonnanimi ja amet;
3. pealtnägijate ja teiste tunnistajate nimed, perekonnanimed ja nende elukohad;
4. haavamise või vigastamise kirjeldus kohapealse järelevaatuse ja tunnistajate seletuste järgi.

Aktile kirjutavad alla selle koostaja ja p. 2 ning 3 nimetatud isikud.

Aktile lisandatakse arstitunnistused haavatu või vigasaanu tervisliku seisundi kohta ravimise algul ja ravimise lõpul. Kindlustuskandjal on õigus nõuda tema poolt nimetatud arsti tunnistuse esitamist.

Haavatu või vigasaanu surma korral sisaldab arstitunnistus surmapõhjuste kirjelduse.

Akti alusel koostab asutis või ettevõtte haavade või vigastuste kohta kirjaliku tõendi.

§ 40. Asutise või ettevõtte tõend nakkushaiguste vastu võitlemisest tingitud või selle tagajärjel saadud haiguste tõendamiseks sisaldab asjaolude lähema kirjelduse, eriti aga — andmed ning kaalutlused teenistuskohuste täitmise ja tekkinud haiguse põhjusliku seose kohta.

§ 41. Asutisel või ettevõttel tuleb kindlustatu soovil koostada § 39 ettenähtud alustel akt ka teenistuskohuste täitmisel või

selle tagajärjel saadud muude haiguste kohta, kui sellest on teatatud § 38 ettenähtud korras, ja samuti tõend, kui on tõendatud haiguse tekkimine teenistuskohuste täitmisel või selle tagajärjel.

§ 42. Paragrahvide 39—41 alusel koostatud tõend lisandatakse ühes aktiga ja arstitunnistustega kindlustatu teenistuskirjale või töötamislehele.

Kindlustatul või ta surma korral tema perekonnaliikmetel on õigus saada ära kirju § 39—41 näidatud tõenditest, aktidest ja arstitunnistustest.

5. peatükk.

Erandlikud eeskirjad.

§ 43. Kindlustatule, kes teenistuse huvides viibib välismaal, ja temaga välismaal viibivale perekonnaliikmele, kes seal haigestub, antakse haiguskindlustust Välisteenistuse seaduses ettenähtud ulatuses ja korras.

§ 44. Vabariigi Valitsusel on õigus arvata käesoleva seaduse alla riigiasutiste või -ettevõtete poolt korraldatavatel hädaabitöödel töötavaid töölisi ja nende perekondi, kusjuures Vabariigi Valitsusel on õigus nimetatud isikutele haiguskindlustust anda vähemas ulatuses, kui see ette nähtud selles seaduses.

6. peatükk.

Lõppeeskirjad.

§ 45. Sotsiaalministril on õigus anda määrusi ja juhtnõore selle seaduse elluviimiseks ja kohaldamiseks.

§ 46. Käesolev seadus hakkab kehtima 1. juunil 1937.

Selle seaduse jõustumisega kaotavad kehtivuse Ajutised kodukorra määrused valitsuseasutustes töötavate ametnikkude ja tööliste haiguse korral kindlustamise kohta ühes kõigi muudatuste ja täiendustega (RT 26/27 — 1920, 123 — 1922, 51 ja 73 — 1930 ja 29 — 1931) — käesoleva seaduse esimeses (1.) paragrahvis loendatud isikute kohta.

II.

Ravi ja sünnitusabi kulud, samuti sünnitus- ja matuseraha tasutakse endise õiguse alusel, kui ravi lõppes või kui sünnitus- või surmajuhtum leidis aset enne käesoleva seaduse jõustumist.

Muu haiguskindlustuse andmine toimub alates 1. juunist 1937 käesoleva seaduse alusel, selle erandiga, et raviasutistes võimaldatakse ravimist kuni 1. augustini 1937 ka sel juhul, kui käesoleva seaduse järgi kindlustatul või viimase perekonna liikmel ravimisaeg raviasutistes lõpeks, kuid endise õiguse alusel see temal veel edasi kestaks.

Tallinnas, 12. mail 1937.

Peaminister K. Päts
Riigivanema ülesannetes.
Sotsiaalminister O. Kask.

Haridusministeeriumi Kutseoskuse Osakonna 1937 a. 21. mai ringkiri nr. 481 maa- ja linnakoolivalitsustele, vähemusrahvaste kultuurvalitsustele ja kutsekoolide juhatajatele kutsekooliõpilaste ühtlustatud vormipeakatte asjas.

Maal, alevites ja linnades asuvate kutsekoolide õpilaste ühiseks pereks liitmise otstarbel üksikute kutsekoolitüüpide järgi ja õpilasvormipeakattesse vajaliku lugupidamise äratamiseks ning asjatute kulude vältimiseks, mis tekivad õpilasil ühest koolist teise samatüübilisse üleminekul, ühtlustatakse kutsekoolide õpilasvormipeakatted.

I

Kutsekoolide õpilaste ühtlustatud vormipeakatte riie ja värvid.

1. Meesõpilaste peakatte riidematerjaliks on kalev; naisõpilaste peakatte omaks — kalev või vilt.

2. Kõigi kutsekoolide õpilaste vormipeakattete ühiseks, kutsekooli tähistavaks eraldustriipude värviks on kuldkollane.

3. Üksikute kutsekoolitüüpide õpilaste vormipeakattete põhivärvid on järgmised:

- a) tehnilistel ja tööstuslikkudel koolidel — tumesinine;
- b) majanduslikkudel koolidel — tumeroheline;
- c) põllu- ja aiamaajanduslikkudel koolidel — heleroheline, mütsirummu põhivärv must;
- d) kodumajanduslikkudel koolidel — pruun.

II

Kutsekoolide meesõpilaste vormipeakatte kirjeldus.

1. Mütsirummu pealisriie koosneb kolmest tükist, millest keskmine, eraldustriibu-värviline, s.t. kuldkollane osa moodustab 7 mm laiuse triibu ümber mütsirummu.

Mütsirummu kõrgus, vastavalt mütsi suurusele on 30 + 35 mm, õmblusega mütsi tagaküljel.

2. Mütsipõhja ja mütsirummu ühendab neljast tükist koosnev mütsiäär, mis hoidub eest ülal voodri vahel oleva vaheriidest kõvenduse abil ja laskub tagant alla poole nii, et mütsipõhja serv vabas olekus varjab eraldustriibu mütsirummul, s. t. ulatub eraldustriibu alumise servani.

Mütsiääre laius on ca 10 mm võrra mütsirummu kõrgusest suurem.

3. Mütsirummu ja -ääre vahele on õmmeldud 2 mm laiune kuldkollane kant.

4. Mütsipõhi on ühest tükist, kujult ümmargune ja ümbermöödult niipalju mütsirummu ümbermöödust suurem, et võimalduks p. 2 nõutud määral mütsipõhja tagant allapoole laskumine.

5. Kutsekeskkoolil ja keskkoolil põhjeneva kõrgema astme kutsekooli meesõpilaste mütsiääre ja mütsipõhja vahele on ömmeldud 2 mm laiune kuldkollane kant.

6. Mütsinokk on mustast läikivast fiibrüst või mustast lakk-nahast; laius keskkohalt 35—40 mm; kallak 45°.

III

Kutsekoolide naisõpilaste vormipeakate.

Kutsekoolide naisõpilaste vormipeakattedeks on vastava kooli-tüübi vormipeakatte põhivärviline (vaata ptk. I) kas kalevist 8 siiluga või vildist barett, millel keskastme kutsekoolide õpilased kannavad kaht ja kõrgema astme kutsekoolide õpilased kolme eraldustriibuvärvilist, s. t. kuldkollast paela, mis moodustavad 90° nurga tipuga bareti keskpunktis ja avausega vasemale poole. Nurga haarad ulatuvad bareti alumise ääreni. Nurga paeltest on sisemine 7 mm lai, välimine (välimised) 2 mm; viimase paela tipp on bareti keskpunktis ja paeltevaheline kaugus 10 mm.

2. Põllu- ja aiamaajandusliikude kutsekoolide naisõpilaste vormipeakatte kuldkollaste eraldustriipude vahele on ömmeldud mustast riidest või paelast triibud.

IV

Kutsekoolide õpilasvormipeakatte märk.

1. Kutsekoolide meesõpilased kannavad peakatte märki mütsi esiküljel mütsirummu keskel.

2. Kutsekoolide naisõpilased kannavad peakatte märki bareti eraldusvärviliste nurga haarade vahel bareti vasemal küljel.

3. Käesolevas korralduses ettenähtud kirjeldusele vastavatel vormipeakatetel kantavad peakatte märgid tuleb esitada Haridusministeeriumi Kutseoskuse Osakonnale kinnitamiseks.

V

Kutsekoolide õpilasvormipeakatte tarvitamise korraldus.

1. Kutsekoolide õpilased kannavad vormipeakatteid käesoleva korralduse kohaselt.

2. Iga kutsekooliõpilane, kandes vormipeakatet, peab meeles pidama, et ta kuulub õpilasperre.

3. Vormipeakatte kandmine ei ole sunduslik koolidele, kuid on sunduslik kõigile sama kooli õpilastele, kui vormipeakate on võetud tarvitusele koolis.

4. Kutsekooli õpilased ei ole kohustatud kandma tarvitusele võetud vormipeakatet talvel külmade ilmadega ja suvisel koolitöö vaheajal; muil juhtudel võib kanda teisi peakatteid ainult kooli õppenõukogu loal.

5. Neis koolides, kus on juba tarvitusel õpilasvormipeakate,

§ 2. Kaubanduskoolis on II, III ja IV klassi õpilastel õppenõukogu määramisel väljaspool tunnikava iseseisvad harjutused kirjutusmasinal — mitte rohkem kui üks kord nädalas.

§ 3. Usuõpetus ja valitavad ained koolile nr. 25 on koolile sunduslikud, valitavad ained koolile (nr. 25), mille alla võib kuuluda ka mõne teise tunnikavas nimetatud aine täiendus, on õpilastele sunduslikud, kuid õppenõukogu otsusel võib vabastada üksikuid õpilasi nende ainete õppimisest. Ettepanek ainete nr. 25 valiku ja aine nr. 23 tütarlastele määratud osas kasutamise asjas esitatakse kohaliku Koolivalitsuse kaudu kinnitamiseks Haridusministeeriumi Kutseoskuse Osakonnale.

§ 4. Kaubanduskoolis võib Haridusministeeriumi Kutseoskuse Osakonna direktor lubada vabastada õppenõukogu poolt kohaliku Koolivalitsuse kaudu tehtud ettepanekul üksikuid õpilasi II võõrkeele õppimisest.

§ 5. Kaubanduskooli III klassi lõpetajad peavad õiendama kuuenädalase suvepraktika asutistes, büroodes või ärilistes ettevõtetes.

§ 6. Kaupmeeste kooli õpilaste kauplemise praktika teostub:

a) pärast II ja III klassi lõpetamist kahel suvevaheajal — mõlemal kuus nädalat;

b) III ja IV klassis üks päev nädalas koolitöö kestel vähemalt 4 tundi päeva kohta ja jõulu-vaheaja eel ja kestel mõlemas klassis 9 päeva.

§ 7. Vähemaid muudatusi korralduse § 1—6 suhtes võib teha Haridusministeeriumi Kutseoskuse Osakonna direktori loal, kusjuures sellekohase ettepaneku esitab koolijuhataja kohaliku koolivalitsuse kaudu ühes õppenõukogu seisukohaga.

§ 8. Käesolev korraldus hakkab kehtima 1-st augustist 1937 klasside kaupa järkjärgult, alates 1937/38 kooliaastal I klassiga, kuid koolil on õigus teostada määrust järgnevate klasside suhtes ka varem kui on nähtud ette käesolevas paragrahvis.

Tallinnas, 31. mail 1937. a. Nr. 4127.

Haridusministri eest ministriabi V. Päts.

Kutseoskuse Osakonna direktori aset. J. Kiivet.

Täiendus Haridusministeeriumi poolt kesk- ja kutsekoolidele ning gümnaasiumidele tarvitamiseks lubatud raamatute nimestikule.

Haridusministeeriumi poolt kesk- ja kutsekoolidele ning gümnaasiumidele tarvitamiseks lubatud raamatute nimestik (HM T 2 — 1933, 6 — 1934, 8 ja 16 — 1935, 10 — 1936) täiendatakse järgmiste raamatutega.

Eesti keel ja kirjandus.

1. **Aavik, Johannes.** Eesti õigekeelsuse õpik ja grammatika. Tartu, Noor-Eesti 1936. (Lubatud abiraamatuna).
2. **Aavik, Joh. — Jänes, H. — Meiessaar, A. — Parlo, O. ja Sööt, B.** Euroopa kirjanduse pääjooni III. Gümnaasiumidele ja üldsusele. Tartu, Noor-Eesti 1937.
3. **Ambur, P. — Kask, A. — Roos, J. — Vaigla, A. — Veski, J. V.** Valimik kirjandust keskkooli III klassile (VII õppeaasta. Seeria „Keel ja kirjandus“ nr. 43) Tartu, Loodus 1936.
4. **Ambur, P. — Kask, A. — Roos, J. — Vaigla, A. — Veski, J. V.** Valimik eesti kirjandust keskkooli III klassile (VII õppeaasta. Seeria „Keel ja kirjandus“ nr. 43-a) Tartu, Loodus 1936.
5. **Ambur, P. — Kask, A. — Roos, J. — Vaigla, A. — Veski, J. V.** Valimik hõimukirjandust keskkooli III klassile (VII õppeaasta. Seeria „Keel ja kirjandus“ nr. 43-b) Tartu, Loodus 1936.
6. **Jänes, H. — Parlo, O.** Eesti keele grammatika ja harjutustik koolidele II. Häälikuõpetus. Keskkooli II ja algkooli VI klassile. Tartu, Noor-Eesti 1936.
7. **Jänes, H. — Parlo, O.** Eesti keele grammatika ja harjutustik koolidele III. Vormiõpetus. Keskkooli III ja kutsekooli I klassile. Tartu, Noor-Eesti 1936.
8. **Jänes, H. — Parlo, O.** Eesti keele grammatika ja harjutustik koolidele IV. Lause- ja kirjavahemärkide õpetus. Keskkooli IV ja kutsekooli II klassile. Tartu, Noor-Eesti 1936.
9. **Jänes, H. — Meiessaar, A. — Parlo, O. ja Sööt, B.** Euroopa kirjanduse pääjooni II. Gümnaasiumi IV (II) klassile. Tartu, Noor-Eesti 1936.
10. **Jänes, H. — Meiessaar, A. — Parlo, O.** Kirjandust keskkooli III klassile. Tartu, Eesti Kirjastuse Kooperatiiv 1936.
11. **Kask, A. — Vaigla, A. — Veski, J. V.** Eesti keeleõpetus ja harjutustik keskkooli III klassile (VII õppeaasta). Vormiõpetus. (Seeria „Keel ja kirjandus“ nr. 41). Tartu, K.-ü. „Loodus“ 1936.
12. **Linde, B. ja Murakin, A.** Valimik ungari kirjandust. Kirjanduslooliste andmete ja ungari kirjanduse ülevaatega. Tallinn, Kirjastus „Varak“ 1937.
13. **Mihkla, K.** Kirjanduslooline valimik III. Keskkooli III klassi kursus, VII õppeaasta. Tartu, Noor-Eesti 1936.
14. **Mihkla, K.** Lühike ülevaade eesti kirjandusest keskkooli V klassile. Tartu, Noor-Eesti 1936.

15. **Muuk, E. — Mihkla, K.** Eesti keskkooli-grammatika ühes harjutustikuga II. Häälikuõpetus. Keskkooli II klassile. Teine, täiendatud trükk. Tartu, Eesti Kirjanduse Selts 1936.
16. **Muuk, E. — Mihkla, K.** Eesti keskkooli-grammatika ühes harjutustikuga III. Vormiõpetus. Keskkooli III klassile. Teine, täiendatud trükk. Tartu, Eesti Kirjanduse Selts 1936.
17. **Muuk, E. — Mihkla, K. — Tedre, M.** Eesti keskkooli-grammatika ühes harjutustikuga IV. Lauseõpetus. Keskkooli IV klassile. Tartu, Eesti Kirjanduse Selts 1936.
18. **Muuk, E. — Mihkla, K.** Eesti keskkooli-grammatika ühes harjutustikuga V. Tuletusõpetus. Keskkooli V klassile. Tartu, Eesti Kirjanduse Selts 1936.
19. **Mölder, A.** Eesti kirjandus muukeelseile keskkoolidele V anne. Eesti kirjanduslooline lugemik ühes lühikese kirjanduslooga keskkooli 5 klassile. Tartu, Noor-Eesti 1936.
20. **Nurm, E. — Tiedeman, J.** Lühike rooma kirjanduslugu. Tartu, Noor-Eesti 1936.
21. **Puusepp, Priidu.** Etteütleri II. Algkooli vanematele klassidele ja keskkoolile. Tartu, Kirjastus „Kool“ 1936. (Lubatud käsiraamatuna õpetajaile).
22. **Roos, J.** Ülevaade eesti kirjandusest keskkooli V klassile, (Seeria „Keel ja kirjandus“ nr. 42). Tartu, K.-ü. Loodus 1936.
23. **Sööt, Bernhard.** Kirjandiõpetuse põhijooni. Tartu, Noor-Eesti 1936.
24. **Sööt, B.** Eesti kirjandusteooria algmeid Tartu, Noor-Eesti 1936.

Matemaatika.

25. **Borkvell, A. — Kasvand, A. — Laarens, F. — Maasik, K. — Vihman, A. — Paas, O.** Keskkooli aritmeetika. Õpperaamat I ja II klassile. Tartu, K.-ü. Loodus 1936.
26. **Borkvell, A. — Kasvand, A. — Laarens, F. — Maasik, K. — Vihman, A. — Paas, O.** Keskkooli algebra I. Õpperaamat II ja III klassile. Tartu, K.-ü. Loodus 1936.
27. **Borkvell, A. — Kasvand, A. — Laarens, F. — Maasik, K. — Vihman, A. — Paas, O.** Keskkooli algebra II. Õpperaamat IV ja V klassile. Tartu, K.-ü. Loodus 1936.
28. **Borkvell, A. — Kasvand, A. — Laarens, F. — Maasik, K. — Vihman, A. — Paas, O.** Keskkooli geomeetria I. Õpperaamat III klassile. Tartu, K.-ü. Loodus 1936.
29. **Borkvell, A. — Kasvand, A. — Laarens, F. — Maasik, K. — Vihman, A. — Paas, O.** Keskkooli geomeetria II. Õpperaamat IV klassile. Tartu, K.-ü. Loodus 1936.

30. **Borkvell, A. — Kasvand, A. — Laarens, F. — Maasik, K. — Vihman, A. — Paas, O.** Keskkooli geomeetria III. Õpperaamat V klassile. Tartu, K.-ü. Loodus 1936.
31. **Etverk, Elmar,** Geomeetria. Õpperaamat keskkooli III klassile. Tallinn, K.-ü. Kooli-Kooperatiiv 1936.
32. **Etverk, Elmar.** Geomeetria. Õpperaamat keskkooli IV klassile. Tallinn, K.-ü. Kooli-Kooperatiiv 1936.
33. **Grüntal, J.** (toimetaja) — **Etverk, E. — Matiisen, R. — Paas, O. — Ratassepp, K.** Matemaatika keskkoolis:
 I klassi harjutusvihik nr. 5
 II „ „ „ 5
 III „ „ „ 5
 IV „ „ „ 4 ja 5
 V „ „ „ 1, 2, 3 ja 4
 Tallinn, K.-ü. Kooli-Kooperatiiv 1936. ja 1937.
34. **Koik, T.** Matemaatika õpperaamat kesk- ja kutsekoolidele II. Algebra ja geomeetria. Keskkooli III kl. kursus. Viljandi, V.Õ.L.K. „Õpistu“ kirjastus 1936.
35. **Ratassepp, K.** Matemaatilised tabelid. Tallinn, K.-ü. Kooli-Kooperatiiv 1936.
36. **Rägo, Gerhard.** Matemaatika tööraamat uuele keskkoolile. Algebra ülesannetekogu I osa. Tartu, K.-ü. Loodus 1936.
37. **Rägo, Gerhard.** Matemaatika tööraamat uuele keskkoolile. Algebra ülesannetekogu II osa. Tartu, K.-ü. Loodus 1936.

Loodusteadus ja keemia.

38. **Dr. Lepik, E.** Kodumaa kõrreliste ja liblikõieliste määraja õitega ja õieteta olekus. Tartu, autor 1935. (Lubatud tarvitamiseks abiraamatuna).
39. **Dr. phil. nat. Port, J.** Praktiline taimeanatoomia ja -füsioloogia. Õppe- ja tööraamat keskkooli IV klassile. Tartu, K.-ü. Loodus 1936.
40. **Simre, Vello.** Zooloogia õpperaamat keskkooli III klassile. Tartu, K.-ü. Loodus 1936.
41. **Veiderma, A.** Keemia ja mineraloogia. Keskkooli IV klassi kursus. II parandatud ja ümbertöötatud trükk. Tallinn, autor 1936.
42. **Dr. phil. Vilbaste, G.** Taimemääraja koolidele. Abiraamat taimede tundmaõppimiseks. Tartu, K.-ü. Loodus 1936. (Lubatud abiraamatuna).

Füüsika.

43. **Kilkson, E. — Lang, J.** Füüsika õpperaamat keskkoolidele. Tartu, K.-ü. Loodus 1936.

Mehaanika.

44. **Treuberg, Edgar.** Mehaanika õpperaamat. Paide, autor 1936.

Kosmograafia.

45. **Lang, J. ja Rootsmann, D.** Kosmograafia algmõisteid keskkooli IV klassile. Tartu, K.-ü. Loodus 1936.

Maateadus.

46. **Kents, J.** Maateadus III. Õpperaamat keskkooli III kl. Tartu, K.-ü. Loodus 1936.
47. **Koppel, D.** Kooli-atlas II. Keskkoolidele. 5 trükk. Tartu, Kirjastus ja kaardikoda „Orion“ 1936.
48. **Parts, A.** Maateaduse töö- ning õpperaamat keskkooli I klassile. Tartu, Noor-Eesti 1936.

Ajalugu.

49. **Adamson, J.** Eesti ajalugu III. Gümnaasiumi IV kl. kursus (10 õppeaasta). Tartu, K.-ü. Loodus 1936.
50. **Adamson, J.** Uus aeg I. Üld- ja kodumaa ajalugu. Keskkooli III kl. kursus (7 õppeaasta). Tartu, K.-ü. Loodus 1936.
51. **Adamson, J.** Uus aeg II. Üld- ja kodumaa ajalugu. Keskkooli IV kl. kursus (8 õppeaasta). Tartu, K.-ü. Loodus 1936.
52. **Adamson, J.** Uus aeg III. Üld- ja kodumaa ajalugu koos kodanikuõpetusega. Keskkooli V kl. kursus (9 õppeaasta). Tartu, K.-ü. Loodus 1936. (Lubatud tingimusega, et järgmises trükis kõrvaldatakse arvustuses ettetoodud puudused ja vead.)
53. Ajaloo lugemik alg- ja keskkoolidele. Toimetaja J. Adamson. Tartu, K.-ü. Loodus 1936.
nr. 5 **L. Anvelt.** Keskaegne külaelu Lääne-Euroopas.
nr. 6. **L. Freiberg.** Julius Caesar.
54. **Asson, E.** Üldine ajalugu ühes eesti ajalooga. Uus aeg. Keskkooli III kl. kursus, VII õppeaasta. Tartu, Noor-Eesti 1936.
55. **Konks, J.** Uus aeg. Ajaloo õpperaamat keskkooli III klassile Tartu, Eesti Kirjanduse Selts 1936.

Loogika.

56. **Freymann, W.** Loogika. Tartu, Kirjastus „Kool“ 1936.

Usuõpetus.

57. **Arike, M. — Kimmel, J. — Lauri, J. O.** Keskkooli usuõpetus I. M. Arike: Vana Testamant. Õpperaamat I ja II klassile. Tartu, K.-ü. Loodus 1936.

58. **Arike, M. — Kimmel, J. — Lauri, J. O.** Keskkooli usuõpetus II. J. Kimmel: Jeesuse Kristuse elu ja õpetus. Õpperaamat II ja III kl. Tartu, K.-ü. Loodus 1936.

59. **Arike, M., — Kimmel, J. — Lauri, J. O.** Keskkooli usuõpetus III. J. O. Lauri: Ristikogudus apostlite ajastul. Õpperaamat IV kl. Tartu, Loodus 1936.

Inglise keel.

60. **Burnett, J. H.** Sara Grewe. Edited by M. Simre, mag. phil. Tartu, Kirjastus „Kool“ 1936.

61. **Burnett, J. H.** Sara Crewe. Edited by Henry C. C. Harris, B. A. Tartu, K.-ü. Loodus 1936.

62. **Cooper, Fenimore.** The Deerslayer. Edited by Henry C. C. Harris, B. A. Tartu, K.-ü. Loodus 1936.

63. **Dickens, Charles.** David Copperfield's Childhood. Tartu, Kirjastus „Kool“ 1936.

64. **George Eliot.** The Mill on the Floss. Edited by Henry C. C. Harris, B. A. Tartu, Loodus 1937. (Lubatud tingimusega, et järgmises trükis kõrvaldatakse arvustuses ette toodud puudused ja vead).

65. **Jacobs, W. W.** The Captain's Exploit and other Stories. Tartu, Eesti Kirjanduse Selts. 1935.

66. **Knapp-Fischer, A. C.** The U.S.A. With a vocabulary J. Silvet. Tartu, Kirjastus „Kool“ 1936.

67. **Tassa, J.** Practical English I. (Synonyms). Tartu, Kirjastus „Kool“ 1936.

68. **Tiling, E.** Four Short Stories. Tartu, Kirjastus „Kool“ 1936.

69. **Tiling, E. and Silvet, J.** Exercises to R. L. Stevenson's Treasure Island. Tartu, Eesti Kirjanduse Selts 1936.

70. The Black Diamond and Rikki-Tikki-Tavi. Edited by K. Vestberg. Tartu, Kirjastus „Kool“ 1936.

71. **Sir Scott, Walter.** Ivanhoe. Edited by Henry C. C. Harris, B. A. Tartu, K.-ü. Loodus 1936.

72. **Stuart Lane, M.** The Great Fire. Edited by Th. Thomson, Tartu, Kirjastus „Kool“ 1936.

Saksa keel.

73. **Graf, A. E.** Kulturkundliche Skizzen aus deutschen Landen. Tartu, Kirjastus „Kool“ 1936.
74. **Kobolt, E.** Saksa keele tööraamat keskkooli III klassile. Tartu, K.-ü. Loodus 1936.
75. **Pezold, H.** Saksa keele õpperaamat eesti keskkoolidele I. Tallinn, K.-ü. Rahvaülikool 1936.
76. **Pärli, T.** Dschungel, Eismeer und Sandwüste. Lesebuch für Mittelschulen und Gymnasien. Tartu, Kirjastus „Kool“ 1936.
77. Reineke Fuchs. Nach K. Simrok für estnische Mittelschulen bearbeitet von A. E. Graf. Tartus, Loodus.

Vene keel.

78. **Aleksejev, G. — Krims, A. — Mahoni, L.** Живая речь. Vene keele lugemisraamat, II ja III õppeaasta. Tallinn, K.-ü. Kooli-Kooperatiiv 1936.

Tallinnas, 31. mail 1937. Nr. 3382.

Koolivalitsuse direktor O. J. Kiisel.
Kutseoskuse osakonna direktori aset. J. Kiivet.